

Vzpomínka na Karlín

Pacifik

capo 2

Karlínský nábreží ke mně se vrací,
nad starým průplavem budí se ptáci
v pozadí paláce, světla a hotely
hloupí jdou do práce, chytrý jsou v posteli.

Ráno je na dosah, kamenný schody,
kam věční tuláci modlit se chodí
Zase zní písnička, kde se tu vzala,
něžná a maličká přede mnou stála.

Rev : Z dálky se písnička vrátí,
léta jdou, život se krátí,
za řekou odbíjí pátá,
ranní vlak na sever chvátá.
Vítr od karlínských plání,
jakoby se mnou si hrál,
jakoby zašeptal přání
s láskou jít životem dál.

Ráno jde po špičkách rány se hojí,
milenci schoulení, štěstí se bojí,
blázni bez domova, schánějí snídani,
usíná výčepní, den hosty vyhání.

Karlínský nábreží zarostlý travou,
vzpomínky na přívoz, dívku plavou,
všechno zas odletí s prázdnými šálky,
zůstane písnička utkaná z dálky.

Rev : Z dálky se písnička vrátí . . .

Rev : na, na, na . . .
 . . . Vítr od karlínských plání. . .